

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № К.К.П-753-01-16
гана 22.05.2017 г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Министър на земеделието, храните и горите

Изх. № 0201-2
К.К.П-06 2017 г.

ДО

Г-ЖА ДЕСИСЛАВА ТАНЕВА

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ КЪМ 44-ТО
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

На Ваш № КЗХ-753-07-3/19.05.2017 г.

ДО

Г-Н ПЕТЪР КЪНЕВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ
КЪМ 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

На Ваш № кип-753-01-16/22.05.2017 г.

ОТНОСНО: Становище на Министерството на земеделието, храните и горите по
Законопроект за изменение и допълнение на Закона за храните, внесен от нп
Корнелия Нинова и група народни представители на 18 май 2017 г. в Народното
събрание, № 754-01-7

**УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ТАНЕВА,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КЪНЕВ,**

Министерството на земеделието, храните и горите изразява следното
становище по внесения Законопроект за изменение и допълнение на Закона за
храните от нп Корнелия Нинова и група народни представители на 18 май 2017 г. в
Народното събрание, № 754-01-7, а именно:

Министерството на земеделието, храните и горите разработи проект на нов
Закон за храните, който урежда актуалните обществени отношения в тази област.

Същият е в процедура по нотификация съгласно Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 г. установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество (Директива (ЕС) 2015/153). Със заповед на министъра на земеделието, храните и горите е създадена работна група, която да отрази постъпилите бележки от становището на ЕК и държавите членки в проекта на Закона за храните.

С оглед постигане на съответствие на разпоредбите и уеднаквяване на използваната терминология, както в различните части на законопроекта, така и със законодателството в областта на храните, Министерството на земеделието, храните и горите изразява следното становище:

1. По § 1, с който се създава чл. 7а:

Проектът на закон съдържа разпоредби за етикетирането за произход на храни и по този начин урежда на национално ниво вече регламентирани в правото на ЕС обществени отношения, по-конкретно в чл. 26 от Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията (Регламент (ЕС) № 1169/2011).

В момента на европейско ниво се работи по прецизиране на разпоредбата на чл. 26, § 3 от Регламент (ЕС) № 1169/2011, а именно определянето на условия, респ. следствия във връзка с доброволното посочване на страната на произход или на мястото на произход на дадена храна.

Съгласно чл. 38 от Регламент (ЕС) № 1169/2011, по отношение на въпросите, по които настоящият регламент предвижда конкретно хармонизиране, държавите-членки не могат да приемат, нито да запазват национални мерки, освен ако не са разрешени съгласно правото на ЕС. Тези национални мерки не следва да създават пречки пред свободното движение на стоки, включително да не водят до дискриминация по отношение на храни от други държави-членки.

Съгласно чл. 39, § 2 от Регламент (ЕС) № 1169/2011 държавите-членки могат да въведат мерки относно задължителното посочване на страната на произход или мястото на произход на храните, само когато има доказана връзка между някои качества на храната и нейния произход. Когато такива мерки се нотифицират пред Комисията, държавите-членки предоставят доказателства, че по-голямата част от потребителите придават голямо значение на предоставянето на тази информация.

Към настоящия момент материята относно етикетирането и представянето на храните е уредена на национално ниво с Наредба за изискванията за етикетирането и представянето на храните, приета с Постановление № 383 на Министерския съвет от 2014 г. (обн. ДВ. бр. 102 от 2014 г.), чийто проект за изменение и допълнение предвиждащ аналогични промени, е в процедура на нотификация със срок, който изтече на 27 декември 2016 г.

2. По § 3, с който се създава чл. 23а:

Тъй като с предложението текст се въвеждат пазарни мерки по отношение предлагането на продукти, производството на които е традиционно за Република България, Министерството на земеделието, храните и горите счита, че систематичното място на подобни разпоредби е в Закона за прилагане на Общата организация на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз.

Обръщаме внимание, че спиртните напитки, за разлика от виното, не са храни. Изброяването на видовете продукти следва да е съобразено с § 1, т. 12 от Допълнителните разпоредби на Закона за храните, където са определени групите храни. В мотивите към законопроекта липсва анализ и аргументация относно включването/изключването на определени видове продукти от хипотезата на предложението чл. 23а, както и за методите, по които е определена частта за всяка от групите по чл. 23а спрямо стокооборота.

Тъй като в чл. 23а се говори за „продукти, производството на които е традиционно за България“, обръщаме внимание, че чл. 26 от Регламент (ЕС) № 1169/2011 се прилага, без да се засягат изискванията за етикетиране, предвидени в специалните разпоредби на Съюза, по-специално Регламент (ЕО) № 509/2006 на Съвета от 20 март 2006 г. относно селскостопански и хранителни продукти с традиционно специфичен характер и Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 г. относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни.

Съгласно Регламент 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за предоставянето на информация за храните на потребителите, Регламент 1337/2013 за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета относно посочването на страната на произход или мястото на произход за прясно, охладено или замразено месо от свине, овце, кози и домашни птици и Регламент № 1760/2000 на Европейския парламент и на съвета за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо предвиждат разпоредби съгласно, които задължително се посочва страната и мястото на произход на непреработеното месо.

Направеното предложение ограничава косвено свободното движение на стоки на вътрешния пазар на ЕС и противоречи на чл. 34 от Договора за функциониране на

ЕС. Приемането на разпоредбата би довело до „наказателна процедура“ от страна на ЕК.

3. По § 5, в чл. 26, ал. 1 се създава т. 12:

Съгласно чл. 26, ал. 1, т.3 на Закона за храните на официален контрол подлежат суровините, съставките, добавките и другите продукти, които се използват за производство на храни. При осъществяването на официален контрол се прави проследимост, която включва произхода на суровините и контрол върху етапите на производство, преработка и разпространение на храните съгласно чл. 18 на Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните.

Съгласно чл. 3, т. 3 на Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните, официалният контрол се извършва на всеки един от етапите на производство, преработка и разпространение на пазара на храни. Той включва контрол върху предприятията за храни, използването на храните, съхраняването им и всеки процес, материал, вещество, дейност или операция, включително транспортна, свързани с храните.

4. По § 6, в чл. 27, ал. 1:

Съгласно чл. 3, ал. 1 на Регламент (ЕО) № 882/2004 държавите-членки са длъжни да гарантират, че официалният контрол се извършва редовно, въз основа на риска и с необходимата честота, като вземат под внимание:

- идентифицираните рискове, свързани с храните, предприятията за храни, използването на храни или процес, материал, вещество, дейност или операция, които могат да въздействат на безопасността на храните;
- събраните данни за спазване от страна на бизнес операторите в областта на храните на изискванията на законодателството в тази област;
- достоверността на самоконтрола извършен от бизнес операторите.

Оценката на риска на даден бизнес оператор е в пряка връзка с безопасността на храните, които той предлага и не се влияе от годишния оборот.

5. По § 7, с който се създава чл. 44б:

Определянето на целеви характер на бюджетните приходи с предложената ал. 2 противоречи на основен принцип, заложен в чл. 17, ал. 1 от Закона за публичните финанси – постъпленията не са целеви и служат за покриване на

плащанията. Съгласно чл. 2 от Закона за публичните финанси с друг закон не може да се създава уредба на материята, предмет на Закона за публичните финанси, която да се отклонява от принципите и правилата, определени в него.

Във връзка с гореизложеното предлагам законопроектът за изменение и допълнение на Закона за храните, внесен от Корнелия Нинова и група народни представители на 18 май 2017 г., да се нотифицира пред Европейската комисия по реда на Директива (ЕС) 2015/1535, с цел получаване становище на Европейската комисия и държавите членки и хармонизиране на предложените промени с европейското законодателство.

РУМЕН ПОРОЖАНОВ
Министър на земеделието, храните и горите

